76 - षड्सप्ततितम दशकम्
उद्धव दौत्यम्

गत्वा सान्दीपनि मथ चतुष्षष्टि मात्रै रहोभि:
सर्वज्ञस् त्वं सह मुसलिना सर्व विद्या गृहीत्वा ।
पुत्रं नष्टं यम निलयना दाहृतं दक्षिणार्थं
दत्वा तस्मै निज पुर मगा नादयन् पाञ्च जन्यम् ॥ ॥76-1॥

स्मृत्वा स्मृत्वा पशुप सुदृशः प्रेम भार प्रणुन्नाः
कारुण्येन त्वमपि विवशः प्राहिणो रुद्धवं तम् ।
किञ्चामुष्मै परम सुहृदे भक्त वर्याय तासां
भक्त्युद्रेकं सकल भुवने दुर्लभं दर्शयिष्यन् ॥ ॥76-2॥

त्वन् माहात्म्य प्रथिम पिशुनं गोकुलं प्राप्य सायं
त्वद् वार्ताभिर् बहु स रमयामास नन्दं यशोदाम् ।
प्रातर् दृष्ट्वा मणिमय रथं शङ्किताः पङ्कजाक्ष्यः
श्रुत्वा प्राप्तं भव दनुचरं त्यक्त कार्यास् समीयुः ॥ ॥76-3॥

दृष्ट्वा चैनं त्व दुपम लसद् वेष भूषाभिरामं
स्मृत्वा स्मृत्वा तव विलसितान् युच्चकैस् तानि तानि ।
रुद्धालापाः कथमपि पुनर् गद्गदां वाच मूचुः
सौजन्यादीन् निज पर भिदा मप्यलं विस्मरन्त्यः ॥ ॥76-4॥

श्रीमन् किं त्वं पितृजन कृते प्रेषितो निर्दयेन
क्वासौ कान्तो नगर सुदृशां हा हरे नाथ पायाः ।
आश्लेषाणां अमृत वपुषो हन्त ते चुम्बनानाम्
उन्मादानां कुहक वचसां विस्मरेत् कान्त का वा ॥ ॥76-5॥

STOTRADHWANI

रास-क्रीडा लुलित ललितं विश्लथत् केश पाशं
मन्दोद्भिन्न श्रम जल कणं लोभनीयं त्व दङ्गम् ।
कारुण्याब्धे सकृदपि समालिङ्गितुं दर्शयेति
प्रेमोन्मादाद् भुवन मदन त्वत् प्रियास् त्वां विलेपुः ॥ ॥76-6॥

एवं प्रायैर् विवश वचनै राकुला गोपिकास् ताः
त्वत्सन्देशैः प्रकृति मनयत् सोऽथ विज्ञान गर्भैः ।
भूयस् ताभिर् मुदित मतिभिस् त्वन् मयीभिर् विधूभिः
तत् तत्वार्ता सरस मनयत् कानिचिद् वासराणि ॥ ॥76-7॥

त्वत् प्रोद्गानैस् सहित मनिशं सर्वतो गेह कृत्यं
त्वद् वार्तैव प्रसरति मिथस् सैव चोत्स्वाप लापाः ।
चेष्टाः प्रायस् त्वदनुकृतयस् त्वन् मयं सर्व मेवं
दृष्ट्वा तत्र व्यमुह दधिकं विस्मया दुद्धवोऽयम् ॥ ॥76-8॥

राधाया मे प्रियतम मिदं मत्प्रियैवं ब्रवीति
त्वं किं मौनं कलयसि सखे मानिनी मत् प्रियेव।
इत्याद् येव प्रवदति सखि त्वत् प्रियो निर्जने माम्
इत्थं वादै ररमय दयं त्वत् प्रिया मुत्पलाक्षीम् ॥ ॥76-9॥

एष्यामि द्राक् अनुपगमनं केवलं कार्य भारात्
विश्लेषेऽपि स्मरण दृढता सम्भवान् मास्तु खेदः ।
ब्रह्मानन्दे मिलति नचिरात् सङ्गमो वा वियोगः
तुल्योवस् स्या दिति तव गिरा सोऽकरोन् निर्व्यथास् ताः॥ ॥76-10॥

एवं भक्ति सकल भुवने नेक्षिता न श्रुता वा
किं शास्त्रौघैः किमिह तपसा गोपिकाभ्यो नमोऽस्तु ।
इत्यानन्दा कुल मुपगतं गोकुलात् उद्धवं तं
दृष्ट्वा हृष्टो गुरुपुर पते पाहिमा मामयौघात् ॥ ॥76-11॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥

॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥